

UM afronta el congrés

Miquel Àngel Flaquer, president en funcions d'UM, ha confegit una comissió gestora que es presentarà al congrés extraordinari del dia 11 de juliol.

Unió Mallorca ja es troba a la recta final cap al congrés extraordinari del dia 11 de juliol.

La cita és la setmana entrant. El dissabte 11 de juliol Unió Mallorca (UM) durà a terme el congrés extraordinari convocat ara fa un mes. Durant les setmanes transcorregudes d'aleshores ençà, hi ha hagut les eleccions de compromissaris i Miquel Àngel Flaquer ha presentat la comissió gestora. Aquesta comissió serà la candidata a comissió executiva que acompanyarà Flaquer com a president electe, si el congrés ho ratifica.

L'executiva. El dilluns 22 de juny, Flaquer presentà els membres de la comissió gestora. Són onze, i no pas quinze com tenia l'executiva. El president en funcions assegurà: "He tengut les mans absolutament lliures per a conformar aquest equip de gent que ha de ser el que condueixi UM a tornar ser feliç." Flaquer negà en tot moment

que l'equip dirigent fos producte "de quotes internes". Però, lògicament, d'ençà que el consell polític convocà el congrés, les negociacions discretes entre els diversos grups del partit sovintejaren. L'objectiu era pactar un equip desempallegat de la imatge que volia evitar Flaquer: l'evidència del repartiment de quotes, a l'estil del congrés de fa un any i mig. Un sistema que el president interí va criticar durant els últims mesos, perquè "ha estat un xou continu que ens ha conduït" a una situació en què "perdem vots a doll cada dia". A la presentació de la gestora, Flaquer volgué deixar molt clar que "he tengut absoluta llibertat" per triar cada membre, "no he rebut pressió de ningú" i "assumeixo totalment la responsabilitat d'haver escollit aquestes persones per dirigir el partit".

Entre els nous dirigents actuals, s'hi destaca el número 2, Damià Nicolau. És un home d'absoluta confiança de Maria Antònia Munar que va ser víctima de les lluites internes la tardor passada. Era director general de la conselleria de Medi Ambient i, enmig de les friccions entre el titular d'aquest departament, Miquel Àngel Flaquer, i del president del partit, Miquel Nadal,

va perdre el càrrec. També hi és present Francesc Buils, igualment destacat munarista, que Nadal substituï al capdavant de la Conselleria de Turisme el setembre de l'any passat, després d'haver-lo obligat a dimitir. Comparteixen la direcció amb ells dos i Flaquer Cristina Cerdó, mà dreta de Nadal; Guillem Ginard, batlle de Campos, que fou el detonant de la crisi d'UM amb els seus socis pel golf de Son Baco; Cati Julve; Miquel Ferrer, ex-secretari general; Joan Cerdà; Antoni Moragues; Mateu Cañellas, conseller d'Esports i Joventut, ex-aliat de Nadal i ara enfrontat amb ell; i Joan Monjo.

Tot d'una que Flaquer presentà en públic la comissió gestora, el nom de Maria Antònia Munar tornà a córrer a les converses polítiques i periodístiques, perquè és evident que dos homes de la seva total confiança –Nicolau i Buils– assumeixen novament el poder que havien perdut pels seus enfrontaments amb Grimalt i Nadal. La pregunta s'imposava: Munar havia fet maniobres a favor de Flaquer i, en canvi d'això, havia col·locat els seus homes a la futura executiva? És una nova mostra que l'ex-presidenta del partit, i actualment presidenta del Parlament, ha recuperat bona part de la influència en el si de l'organització?...

Munar. Flaquer no va voler respondre cap pregunta d'aquesta mena. Cada vegada que hom li feia una pregunta d'aquest estil, refusava de respondre. Es limità a dir que, en tot el procés del darrer mes, "he consultat molta gent i evidentment també a ella", però sense voler reconèixer en cap moment el paper de l'ex-presidenta en tota la crisi.

Munar es va enemistar políticament amb Nadal ja d'abans del congrés del desembre del 2007. L'allunyament es podia palesar en converses privades amb l'entorn de la presidenta del Parlament. El gener de l'any passat, només un parell de setmanes després del congrés anterior, un dels seus col·laboradors explicava a aquest setmanari que "Nadal és una equivocació i no durarà gaire més d'un any". Tanmateix, Nadal va intentar consolidar-se durant tot aquell any a costa de Munar. Especialment, durant la tensa tardor passada, quan xocaren

JUAN TORRES COSTA

Sembla evident que Maria Antònia Munar, presidenta del Parlament de les Illes Balears, va recuperant la influència dins Unió Mallorquina.

el seu grup i el de Miquel Àngel Grimalt que, això no obstant, coincidien a unir-se per llevar influència a Munar. I d'aquí va venir la caiguda en desgràcia de dos dels seus homes de confiança: Nicolau i Buils.

Durant tots els mesos de tensions i enfrontaments interns, Munar mirà de no aparèixer en públic a cap acte partidista que pogués ser interpretat com un suport a algun dels grups enfrontats. Quan esclatà la crisi total, a partir del març passat, que conduí a la rebel·lió

interna contra Nadal i a l'anunci de la convocatòria del congrés extraordinari, l'entorn de Munar no dissimulava la seva satisfacció i, parlant en nom d'ella, asseguraven que "Nadal no es presentarà" a l'elecció de president, per bé que tothom veia clar que volia presentar-s'hi. Al final, aquell auguri es féu realitat. Flaquer era l'home que congregava un cert consens per a evitar l'enfrontament. D'ençà d'aleshores, si més no en públic, Grimalt ha desaparegut del debat i Nadal s'ha

trobat amb l'oposició ferma de Munar, que es palesà en la important elecció de compromissaris de Palma per a l'11 de juliol.

Se suposava que Nadal controlava fèrriament l'agrupació palmesana, la més important del partit –escull 98 compromissaris. El 17 de juny era el dia assenyalat per a elegir aquests delegats de la capital. 48 hores abans només hi havia una llista, la de Nadal. Sobtadament, se'n presentà una d'alternativa, encapçalada per Maties Baron i Mateu Cañellas. Cal recordar que Cañellas ha passat de ser aliat de Nadal a estar-hi enfrontat. I qui és Baron? Doncs el cap de gabinet de la presidenta del Parlament, Munar, i militant de Palma, agrupació dins la qual no ha amagat les profundes diferències amb Nadal. El resultat de l'elecció de compromissaris va ser una amarga victòria per a l'ex-president del partit, atès que la llista de Baron li arrancà més d'un terç dels delegats. Nadal s'endugué 340 vots i Baron, 192. Un 64% contra el 36%. Una diferència que evidenciava que Nadal no controla absolutament l'agrupació i que –llevat de sorpreses– li lleva capacitat d'influir en el congrés.

D'una altra banda, el dissabte 20 de juny, Munar va reaparèixer en un acte públic al marge de la seva feina institucional com a presidenta de la cambra balear. Va ser a Andratx, on s'esdevenia el relleu de batlles pactat a l'inici del mandat: el socialista Francesc Femenias cedia la vara de comandament municipal a Isabel Alemany, d'UM. Munar no volgué faltar a l'acte i hi anà acompanyada de la nova cúpula del partit, amb Flaquer al capdavant. Una reaparició que no passà despercebuda a ningú. El missatge és ben clar: Munar està còmoda amb la nova direcció i hi dona un suport clar amb vista al congrés extraordinari.

Malgrat allò que es veu en públic, també és ver que hi ha moviments més discrets, crítics amb la resolució pactada del conflicte. No veuen amb bon ulls com s'ha arribat a la *solució Flaquer*. Tot amb tot, no pareix que aquests moviments puguin tenir prou pes per a presentar llistes alternatives al congrés.

Miquel Payeras